

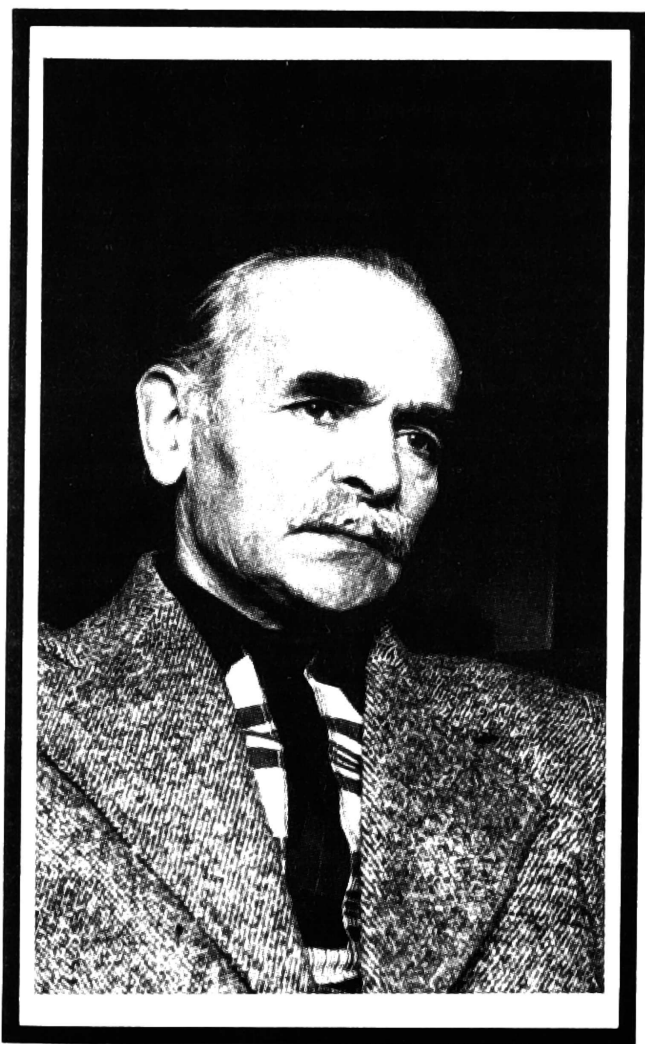
Wspomnienie o mgr. inż. Zygmuncie Karpińskim

W dniu 19 lipca 1991 r. zmarł w wieku 83 lat w Gdańsku-Oliwie emerytowany kierownik Zespołu Ochrony Lasu w Gdańsku mgr inż. Zygmunt Karpiński. Urodził się 27 lutego 1908 r. w Białocerkwi na Ukrainie,

jako syn pracownika lasów w dobrach Braniczkich na Ukrainie. Wyższe studia leśne rozpoczął w 1927 r. na Uniwersytecie Poznańskim, a ukończył w 1940 r. na Wydz. Leśnym Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. W czasie studiów pracował w latach 1928–1929 sezonowo, a od 1930 r. na etacie w zakresie urządzania lasu w DLP w Siedlcach i Białowieży, a następnie w Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych.

W 1939 r. brał udział w wojnie obronnej, m.in. w obronie Warszawy. Dostał się do niewoli, następnie został przewieziony do Murnau. Po zwolnieniu z obozu działał w konspiracji w szeregach AK i brał udział w powstaniu warszawskim. Był internowany w obozie jenieckim w Łambinowicach (Lamsdorf). W 1945 r. powrócił do pracy w Dyrekcji Lasów Państwowych w Siedlcach, gdzie do 1948 r. pełnił obowiązki kierownika Oddziału Hodowli i Ochrony Lasu, a następnie kierownika Biura Zagospodarowania Lasu. W latach 1948–1950 był delegowany do prowadzenia zalesień nieużytków na terenie

Warszawskiego Zespołu Miejskiego. Zorganizował Biuro Zalesień WZM i doprowadził do zalesienia ok. 6 tys. ha nieużytków i wydym. W okresie 1950–1958 był kierownikiem Oddziału Hodowli i Ochrony Lasu w Okręgowym Zarządzie Lasów Państwowych w Białymstoku. Następnie, do 1961 r., pełnił obowiązki zastępcy kierownika Wydziału

Rolnictwa i Leśnictwa w Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku, gdzie w tym czasie zalesiono ok. 6 tys. ha nieużytków rolnych. Od 1961 r. aż do przejścia na emeryturę w 1975 r. był kierownikiem Zespołu Ochrony Lasu w Gdańsku. Prowadził obserwacje naukowo-badawcze, o których informował na łamach "Sylwana" i "Lasu Polskiego". Wykonał wiele dokumentacji filmowych z zakresu leśnictwa. Jest autorem wdrożonych do praktyki leśnej wynalazków i projektów racjonalizatorskich, dotyczących m.in. usprawnienia narzędzi leśnych.

Od 1939 r. był członkiem Polskiego Towarzystwa Leśnego. W okresie powojennym organizował i był przewodniczącym Oddziału PTL w Siedlcach, a następnie przewodniczącym Oddziałów PTL w Białymstoku i Gdańsku. Był członkiem dwóch komisji Zarządu Głównego, a także zastępcą przewodniczącego Sądu Koleżeńskiego PTL.

Miał liczne odznaczenia, w tym Srebrne Odznaki "Racjonalizator Produkcji" (1954 i 1955), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1971 r.), Złotą Odznakę Honorową PTL (1966 r.), a nade wszystko jest Członkiem Honorowym Polskiego Towarzystwa Leśnego.

Wacław Ostrowski